

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

στό Πανελλήνιο Συνέδριο των Στρατιωτικῶν Ἱερέων

μέ θέμα :

«Ἡ ἀποστολή καί τό ἔργο τῶν Κληρικῶν

στίς Ἑνοπλες Δυνάμεις σήμερα».

* * * * *

(του Παν. Αρχιμανδρίτου Νεκταρίου Κιούλου,
Διευθυντή Θρησκευτικής Υπηρεσίας ΕΛ.ΑΣ,
Πολεμικό Μουσείο Ἀθηνῶν, 3 Νοεμβρίου 2011)

Σεβασμιώτατε Πρόεδρε,

Ιερώτατε,

Αγαπητέ και πολυσέβαστέ μου π. Νικόλαε Διευθυντά της
Θρησκευτικής Υπηρεσίας ΓΕΕΘΑ

Αγαπητοί αδελφοί και πατέρες με πολύ χαρά έλαβα την πρόσκληση σας για το συνέδριο σας που είναι μια ευκαιρία πνευματικού ανεφοδιασμού αλλά και προβληματισμού στο δύσκολο έργο που επιτελούμε κοντά στην νεολαία της Πατρίδος μας.

Η Θρησκευτική Υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας όπως είναι γνωστό έχει την Ποιμαντική ευθύνη σε περίπου 80000 ένστολους και πολιτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, τόσο στην Ελληνική Αστυνομία τους Συνοριοφύλακες όσο και στο Πυροσβεστικό Σώμα και την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών.

Στις 15 σχολές των Σωμάτων Ασφαλείας από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη φοιτούν σήμερα περίπου 3000 νεαροί δόκιμοι

που έχουν άμεση ανάγκη από πνευματική στήριξη και τους οποίους προσπαθούμε να ενισχύσουμε πνευματικά.

Στο δύσκολο αυτό Πανελλήνιο Έργο που περιλαμβάνει και την Διακονία των Κρατητηρίων και φυλακών ευτυχώς τα τελευταία χρόνια μας συμπαραστέκονται οι Ι. Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος , της Εκκλησίας της Κρήτης και των Μητροπόλεων του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η Θρησκευτική Υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ. έχει πολλές ομοιότητες αλλά και διαφορές με την αντίστοιχη του ΓΕΕΘΑ αφού ασχολείται κυρίως με ένστολους υπαλλήλους και όχι στρατευμένους.

Όπως διαφαίνεται στον ετήσιο απολογισμό μας που καταθέτουμε στην φυσική ηγεσία και κοινοποιούμε στην Ι. Σύνοδο επιδιώκουμε μέσα από τις οργανωμένες ποιμαντικές Διακονίες μας τον λατρευτικό, πνευματικό, ποιμαντικό ,πολιτιστικό και κοινωνικό τομέα να δώσουμε όσο γίνετε ζωντανή την μαρτυρία της εκκλησίας μας.

Παρόμοια προσπάθεια επιχειρείτε όπως πληροφορούμαι από την συμμετοχή μου στα Πανευρωπαϊκά Συνέδρια σε 25 χώρες της Ευρώπης με την συνδρομή των τοπικών εκκλησιαστικών φορέων .

Όμως αδελφοί μου σήμερα ήρθαμε εδώ για να προβληματιστούμε σχετικά με την αποστολή και το έργο μας στον εξειδικευμένο και συγχρόνως ευαίσθητο τομέα της στρατευμένης και ένστολης νεολαίας μας σε αυτήν την δύσκολη εποχή που ζούμε.

Το παρόν συνέδριο σας όπως και το προηγούμενο είναι μια άνοιξη ελπίδας για όλους μας που θα πρέπει σαν ιερείς

που διακονούμε στον ποιο νευραλγικό τομέα της ποιμαντικής διακονίας της εκκλησίας να μην μένουμε στο περιθώριο της εκκλησιαστικής ζωής.

Είναι ανάγκη οι Υπηρεσίες αυτές που στεγάζονται σε κρατικούς χώρους να ενισχυθούν όσο είναι δυνατό στο τεράστιο έργο τους. Ένα έργο που συμπληρώνει τα ποιμαντικά εκκλησιαστικά κενά που δυστυχώς υπάρχουν.

Η κατήχηση του λαού και ιδίως της νεολαίας εκτός από το κατάλληλο έμψυχο προσωπικό απαιτεί και υλικά εφόδια. Το ιεραποστολικό πνεύμα βασισμένο σε γνήσια εκκλησιολογική βάση θα πρέπει να μας οδηγήσει σε σύγχρονες ποιμαντικές στρατηγικές, σύμφωνα και με την διαμορφούμενη σήμερα κοινωνική πραγματικότητα.

Ο αρμόδιος εκκλησιαστικός εκδοτικός φορέας πρέπει να μεριμνήσει για την έκδοση και κυκλοφορία της Καινής Διαθήκης, μιας σύντομης κατήχησης και σχετικών ενημερωτικών φυλλαδίων για τις αιρέσεις, τον γάμο και τα άλλα πνευματικά και κοινωνικά προβλήματα των νέων.

Χωρίς Βυζαντινισμούς και με αποστολική απλότητα να παρουσιάσουμε την μυσταγωγία της Θείας Λατρείας. Με την γλώσσα της Αγάπης της Αλήθειας και της Πίστεως που θα στηρίζεται στο γνήσιο πνευματικό μας βίωμα να μιλήσουμε στα παιδιά μας για την ορθοδοξία και την ορθοπραξία σαν αληθινή διέξοδο στα σημερινά αδιέξοδα.

Να αγκαλιάσουμε με άδολη αγάπη τα παιδιά μας γιατί είναι τα παιδιά της Ρωμιοσύνης, ίσως και κάποιους άλλους που ζουν και κινούνται ανάμεσα μας.

Τελευταία όπως πληροφορούμαι μια λεγόμενη « Ένωση Αθέων» ζήτησαν να καταργηθούν όλα αυτά σαν κατάλοιπα περασμένων εποχών. Εμείς στην πρόσκληση αυτή απαντούμε με την ελευθερία του Χριστού και την άπειρη αγάπη του Σταυρού.

Σεβαστοί πατέρες δεν επιθυμώ διδασκαλικά αξιώματα αν και υπηρέτησα επι σειρά ετών σαν εκπαιδευτικός. Θέλω μόνο να καταθέσω το πόνο και την αγωνία μου που προέρχονται από έναν γνήσιο εκκλησιολογικό και ποιμαντικό προβληματισμό.

Εύχομαι τα συνέδρια αυτά να μην μείνουν μόνο στην ιστορία αλλά να έχουν πρακτικά συμπεράσματα που μπορούν να υλοποιηθούν. Εύχομαι η ποιμαντική μας διακονία να αναγεννηθεί σε συνάρτηση πάντα με το όλο ποιμαντικό έργο της εκκλησίας.

Εν κατακλείδι θα πρότεινα να υπάρξει μια μόνιμη συνεργασία για την μελέτη των προβλημάτων που όλοι μας αντιμετωπίζουμε, ο Θεός να ευλογήσει και τούτο το συνέδριο και την διακονία όλων μας.